

NA CESTÁCH I NECESTÁCH

ŠŤAVNATÁ ZPOVĚĚ DAKARSKÉHO FOTOGRAFA

Je to jen pár týdnů, co se Ondřej Záruba zase (!) vrátil z jihoamerického Dakaru. Myslíte si, že si tento (původně taky) závodník někdy dá pokoj? Nedá! Tentokrát mi přísahal, že se alespoň o trochu více věnoval pravému šťavnatému argentinskému hovězímu, ale já mu to nevěřím. Jejich „press car“ se snažil dojíždět závodníky a na steaky, krajinky a lidičky zase nezbylo... Tak alespoň něco o té jeho foto-moto story.

Fotografie: ONDŘEJ ZÁRUBA, otázky: RUDOLF STÄHLICH

KDYŽ JSEM PŘED LÉTY ZAČÍNAL FOTIT, TAK JSEM SI ZAMILOVAL KRAJINU. JE TO POŘÁD MŮJ HLAVNÍ OBJEKT PRO FOTOGRAFOVÁNÍ. TATO ZÁLIBA SE PROMÍTÁ I DO SPORTU.

Nastaly od minule nějaké změny ve tvé fototechnice? Co sis tentokrát s sebou vezl?

Od začátků svého focení jsem věrný značce Canon. Na tento Dakar jsem si vezl 5D Mark III, 1D X a jako záložní tělo 1D Mark IV. Pro jistotu... Z objektivů to byly 8–15/4L USM, 16–35/2,8L II USM, 24–70/2,8L II USM, 70–200/4L IS USM, 300/4L IS USM a jako zálohu 100–400/4,5–5,6L IS USM. Vše od Canonu. Dále pak blesk, přechodové a polarizační

filtry a stativ. Letos jsem také poprvé použil GPS modul, aby se mi později fotky lépe popisovaly.

Použil jsi všechno, nebo něco byla jen „zátěž“?

Co se těl týče, tak v permanenci byly oba foťáky 5D a 1D X. Třetí, 1D Mark IV jsem měl schovaný v kufru, pro případ nouze. Dá se říci, že 90 procent fotek jsem fotil objektivy 24–70/2,8 a 70–200/4. Široké sklo jsem měl nasazené většinou na 5D a to dlouhé na 1D X.

Všichni víme, že Dakar je hodně o prachu a písku. Jak chráníš svou fototechniku?

Všechny objektivy mám chráněné neoprenovým návlekmem Lens-Protect. Myslím, že většina sportovních fotografií tuto vychytávku zná. Vždycky s sebou vozím – a to nejenom na Dakar – neoprenovou pláštěnku, na kterou mi může přímo stříkat voda, ale dostane to jen sklo na objektivu. K tomu ještě dvě igelitové pláštěnky, které používám proti prachu a písku. Na letošním Dakaru jsem nakonec nemusel

žádnou z nich použít. Nikde nám nepršelo tak, že bych si musel nějak speciálně chránit foťák, a nikde se ani tolik neprášilo, abych musel použít igelit. Na objektivy jsem si pořídil ochranné číré (šroubovací) sklíčko. Ale ani to jsem nemusel použít, protože nikdy jsem nebyl autům tak blízko, aby na mě létalo kamení.

Když se vrátím k objektivům... používáš raději široké, nebo dlouhé sklo?

Když jsem před léty začínal fotit, tak jsem si zamiloval krajinu. Je to pořád můj hlavní objekt pro fotografování. Myslím si, že záliba pro focení krajinných celků se promítá i do dalších

oblastí mého fotografování. Takže i do sportu. Nejraději mám akci vyfocenou širokým sklem, pěkně zblízka, kde se v pozadí tyčí nějaký vrchol, jsou vidět duny, případně moře atp. Snažím se divákovi ukázat kulisu, v níž se závody odehrávají. To mě baví a v tom se liším od sportovních fotografů. A když k tomu ještě nasadím přechodové filtry, tak se na mě všichni přítomní fotografové dívají jak na blázna.

Základem dobré fotografie je především světlo. Hlavní závod se však jede většinou přes poledne. Jak je to tedy s ostrým poledním

sluníčkem na jižní polokouli? Jak se vyrovnáváš s přepaly?

Máš pravdu. Polední sluníčko fotografii žádnou zajímavou atmosféru nedá. Je to o zkušenosti a praxi. Musíš vědět, co ti „vylezlo“ minule. Jestli to má smysl fotit, nebo ne. Je to samozřejmě také o nastavení fotoaparátu. Používám jak manuální režim focení, tak „poloautomat“. Většinou prioritu času. Sleduji histogram. Pokud tam jsou přepaly, tak zjišťuji z čeho. Když je to něco nezajímavého/nepředmětného, neřeším to. Pokud je to přepal z toho, že auto je bílé, musím stáhnout expozici. Bohužel ve většině případech musí zasáhnout Photoshop. Nejsm velky

znalec tohoto programu, většinou používám jen základní úpravy, tady se ale do fotografie musí zasáhnout razantněji. Proto mi zpracování fotek z Dakaru trvá podstatně déle než z jiné cesty.

**Kolik si z takového závodu přivezeš fotografií?
Jak to třídíš a podle čeho děláš finální výběr?**

Z letošního Dakaru jsem si přivezl šest tisíc fotografií. Přesněji „cvaků“! Protože během závodu nestíhám moc třídít a promazávat, jsou do tohoto počtu započítány i rozmazané a nepovedené fotografie. Proto je nazývám „cvaky“. Z minulého Dakaru jsem si přivezl 12 tisíc fotek. První práce, kterou s těmito fotkami mám, je promazání. Fotím pouze pro tým SP moto, proto ostatní fotografie, dá se říci, k ničemu nepotřebuji. Co je rozmazané nebo není zajímavé, mažu. Nekompromisně. Řekněme, že mi zůstanou tak tři tisíce fotek. Z těch dělám finální výběr, který pak použiju na web, do časopisů k článkům, do své knihy a na promítání při besedách o Dakaru.

Zmínil jsi knihu. Jedná se fotografickou publikaci?

Na některých cestách si píšu deník. Většinou je to čistě má soukromá věc, nic pro veřejnost. Ale když jsem se vydal na první Dakar, hned jsem si uvědomil, že jakmile se vrátím, všichni budou chtít všechno vědět. A já, abych to stále nemusel omílat dokola, jsem se rozhodl, že si budu psát deník, který bude publikovatelný. Ten rozdám svým známým a přátelům, každému, kdo bude mít zájem. A tak se stalo.

***POUŽÍVÁM JAK MANUÁLNÍ REŽIM
FOCENÍ, TAK „POLOAUTOMAT“.
VĚTŠINOU PRIORITY ČASU. SLEDUJI
HISTOGRAM. POKUD TAM JSOU
PŘEPALY, TAK ZJIŠŤUJI Z ČEHO.***

Z deníku jsem vytvořil knížku naplněnou zážitky a těmi nejzajímavějšími fotografiemi. Nazval jsem ji jednoduše *Deník fotografa*. A protože se tato kniha setkala s velkým ohlasem, minulý rok jsem to zopakoval. A letos znovu. Poučil jsem se z chyb, a i když nejsem žádný spisovatel, dal jsem si na textu záležet, aby byl poutavý a čtivý. Na Dakaru nikdy není nouze o dramatické a neobvyklé zážitky, o nichž se ve sportovních reportážích anebo čistě fotografických publikacích nemluví. Proto jsou moje Deníky fotografa originální a zajímavé.

**Které pasáže tratě dakarské rallye jsou pro tebe jako
fotografa nejzajímavější? Písečné duny, prашné pisty,
kaňony a nebo snad argentinské brody?**

Na tisíce kilometrů dlouhé trati Dakaru najdete spoustu míst, kde se dá udělat zajímavá a dramatická fotka. Ale ten pravý pouštní maraton se odehrává v dunových polích. Fotky z nich jsou nejceněnější. V dunách se totiž neobejdete bez zkušeností i pořádné porce štěstí. Trať tam není pevně vytýčena a každý závodník si ji volí podle sebe. Abyste získali kvalitní fotografie, musíte strávit dlouhé hodiny pod žhavým sluncem a naběhat kilometry po horkém písku. To je Dakar. ■

Koupí fotoaparátu to jen začíná

**EOS
70D**

- EF-S 18-135 mm IS STM
- karta SDHC 16 GB
- 300 Kč na fotografické služby
- FotoKurz **zdarma**

32 990 Kč

FotoObrazy

Ize objednat on-line
špičková kvalita